

ΑΓΩΝΕΣ

ΕΤΑ μίαν δε-
καετίαν, θροεῖ
καί πάλιν ὑ-
πὲρ τὰ πάλ-
λευκα μάρ-
μαρα τοῦ
Σταδίου τὸ
περὺγισμα
τῆς παλαιᾶς
Δόξης. Ἐκεῖ
ἔνθα ἄλλοτε
σφριγῶντες
καὶ καλλισω-
μοὶ οἱ Ἑλ-
ληνες ἀθλη-
ται τὸν εὖγε-

νῇ τῆς ἀλκῆς ἠγωνίζοντο ἀγῶνα, ἡ νεωτέρα
Ἑλλάς ἡ ἐκ τῶν ἐρειπίων ἀναγεννηθεῖσα, κα-
λεῖ εἰς πανεθνή συνάντησιν τῆς νέας γενεᾶς
τούς ἀλκίμονες ἀντιπροσώπους.

Μνημόσυνον ἱερὸν τῆς πάλαι εὐκλείας, μνη-
μόσυνον ἑνὸς κόσμου ἡμιθέων κοιμωμένου ἥδη
τὸν ἀθάνατον ὕπνον ὑπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ σκιάν
τῶν τεθρασμμένων κόνων καὶ τῶν ὑπερόχων
ἀνδριάντων, τελῆται ἐν τῷ Σταδίῳ. Ὁ νεώτε-
ρος Πολιτισμὸς ἀδελφοῦται εἰς κοινὸν προσκύ-
νημα ἐπὶ τῆς σφειδόνης καὶ τοῦ στίβου τοῦ
παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἀναμαρμαρωθέντος γυμνα-
στηρίου. Τοῦ παρελθόντος τὴν σεπτὴν κόνιν
ἀναρριπίζουσιν οἱ εὐσεβεῖς τοῦ παρόντος πόδοι
καὶ προσμειδιᾷ ἡδέως τοῦ Μέλλοντος τὸ χάριεν
βαυκάλημα.

Δὲν ὑπάρχουν πλέον βωμοί, καὶ θεῶν καὶ
ἡρώων ἀγάλματα, καὶ θησαυροί, καὶ ἀναθήματα
καὶ ἄλλα, καὶ φόρμιγγες. Παρὰ τοὺς ναοὺς ἠ-
γωνίζοντο τὰ ρωμαλέα, τὰ εὐκαμπία, τὰ πάγ-
καλα σώματα τῶν ἐφήβων. Εἰς τὸ Κυνόσαρ-
γες, εἰς τὸ Δύκειον, εἰς τὴν Ἀκαδημίαν, εἰς
τὴν Ἀλυν. Ἀλλ' ἦσαν τότε Ἑλληνες οἱ ἀγω-
νισταὶ καὶ μόνον Ἑλληνες, διότι Ἑλληνικὴ μό-
νον ἦτο ἡ μεγαλοφυΐα. Αἱ ἀκτῖνες ἔκτοτε τοῦ
πνεύματος καὶ τῆς τέχνης ἐσκορπίσθησαν· τὰς
ἐδανείσθησαν λαοὶ ἐπήλυδες καὶ, τῶν αἰώνων
περιτελλομένων, ἡ ἀναγεννηθεῖσα ἀπόγονος δέ-
χεται ἤδη μετ' ἀγάπης τοὺς ἄλλους λαούς.

Ἄλλοτε τὰ σπλάγχνα τῆς Πεντέλης ἐλατο-
μοῦντο ἵνα ἐκεῖθεν τῶν νικητῶν τὰ δμοιώματα
ἡ σμίλη τῆς τέχνης λαξέουσι. Ἡ ἀγριελαία ἦτο
τὸ πολυτιμώτερον ἔπαθλον καὶ ἡ ποίησις διὰ
τῶν νικητηρίων Ὡδῶν ὕμνει τὸν θρίαμβον.
Γλύκωνες καὶ Παιώνιοι καὶ Πινδαροὶ δὲν ὑπάρ-
χουν, ἀλλ' αἱ καρδίαι συμβολίζουσιν τὸν ἀδιά-
σπαστον κρῖνον τὸν ἐνοῦντα τὴν πάλαι καὶ τὴν
νῦν Ἑλλάδα εἰσφέρουν τοὺς παλμούς των καὶ
πανηγυρίζουν περὶ ἑνα γκερὸν βωμόν, ἔνθα δ
λιβανωτὸς τῆς Δόξης νέον ἀναδίδει θυμίαμα.

Εἶθε οἱ Ὀλυμπιονίκαι τοῦ Κ'. αἰῶνος νὰ
εἶνε εὐτυχεστέροι ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιονίκας τοῦ
ΙΘ'. αἰῶνος.

ΔΙΚ

